

## ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

## เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคการเมือง

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามมติในการประชุมครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคไทยไทย ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๔/๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคไทยไทย ดังนี้

## นโยบายพรรคไทยไทย

พ.ศ. ๒๕๕๔

คณะผู้จัดตั้งพรรคไทยไทยได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ มีมติเห็นชอบในนโยบายของพรรค ซึ่งจะทำให้ประชาชนคนไทยมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสังคมเข้มแข็งขึ้น ดังนี้

## ด้านการเมืองการบริหาร

พรรคยึดมั่นการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยแสวงหาทิศทางอันจะนำพาสังคมสู่ความสันติสุขร่วมกัน โดย

- แก้ไข ปรับปรุงรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น
- ผลักดันให้มีมาตรการและกฎหมายที่รักษาผลประโยชน์ อำนาจประโยชน์แก่ประชาชนผู้ยากไร้ด้วยความเป็นธรรม
- ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ทุกกลุ่มอายุและทุกศาสนาเข้ามาร่วมกิจกรรมของพรรคการเมืองอย่างเต็มที่โดยเปิดเผย
- ส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับได้เข้ามาช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ
- พัฒนาระบบการเรียนรู้ ระบบข้อมูลสารสนเทศและการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร

๖. ส่งเสริมการเลือกตั้งที่สุจริต ไม่ซื้อสิทธิ ไม่ขายเสียง เพื่อให้การใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม

๗. สนับสนุนให้มีการถ่ายโอนอำนาจอนุมัติ อนุญาตในการปกครอง การบริหาร การบริการ จากเจ้าหน้าที่ส่วนกลางไปยังเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น

๘. พัฒนาทัศนคติ วิสัยทัศน์และระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนให้หันมายอมรับ และให้ความสำคัญกับการบริการที่ดีแก่ประชาชน

๙. ปรับปรุงสวัสดิการของประชาชน เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ผู้ใช้แรงงาน ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีรายได้น้อยให้ดีขึ้น

๑๐. พัฒนาระบบการยุติธรรมเบื้องต้นให้มีความเป็นธรรมและโปร่งใส ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมดูแลความเป็นธรรมได้

๑๑. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตคดีมิชอบทุกรูปแบบด้วยการสนับสนุนประชาชนจัดตั้ง องค์กรป้องกันปราบปรามการทุจริตคดีมิชอบของฝ่ายบริหาร สนับสนุนระบบการตรวจสอบและควบคุม ภายในให้เข้มแข็ง ทั้งจากองค์กรอิสระ ภาครัฐและประชาชน

๑๒. ยุติปัญหาการก่อการร้ายและความไม่สงบเรียบร้อยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการเอาชนะใจประชาชน

#### ด้านเศรษฐกิจ

สร้างดุลยภาพทางเศรษฐกิจและการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามแนวราบ โดย

๑. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร

๒. สนับสนุนให้มีกฎเกณฑ์ กลไกและกฎหมายเพื่อป้องกันการผูกขาดของทุนใหญ่ โดย ให้ทุนใหญ่และทุนเล็กทุนน้อยอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

๓. จะไม่แปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๔. จัดให้มีกลไกที่มีอิสระในการกำกับ ควบคุม ดูแลการบริหารนโยบายการเงินการคลังของประเทศ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาด เสียหาย

๕. สร้างกลไกการควบคุม การครอบงำและควบรวมกิจการในลักษณะตัวแทนจากทุนข้ามชาติ

๖. สร้างระบบตลาดสินค้า บริการ และตลาดลงทุนให้มีลักษณะของการเป็นกลไกตลาดเพื่อสังคม ทั้งนี้ โดยอาศัยเครื่องมือทางการเงิน การคลัง ภาษีอากรและระบบสหกรณ์

๗. นำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ทั้งระดับบน ระดับกลางและระดับล่าง ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กันไปกับการลด ละ เลิกนโยบายบริโภคนิยม เป็นการสร้างดุลยภาพทางเศรษฐกิจ

๘. ใช้มาตรการทางการเงิน การคลังและภาษีอากร เพื่อก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ลดช่องว่างระหว่างคนจน คนรวย และการกระจายปัจจัยการผลิตเพื่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ปฏิรูปโครงสร้างภาษี

๙. ปรับกระบวนการผลิตให้มีลักษณะที่มุ่งไปบนทิศทางการเกษตรอุตสาหกรรม และคำนึงถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้มากที่สุด โดยผ่านกระบวนการทางเทคโนโลยีและการตลาดที่มีประสิทธิภาพ

๑๐. ปฏิรูปโครงสร้างภาษี ลด ละ เลิกนโยบายบริโภคนิยม หยุดการนำเงินในอนาคตมาใช้ อย่างไม่จำกัด เปลี่ยนนโยบายดีทรอยแห่งเอเชียไปสู่นโยบายการคมนาคมที่ยังประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่

๑๑. ประสานความร่วมมือกับกลุ่มประเทศที่มีแนวทางสอดคล้องกัน โดยเฉพาะกลุ่มอาเซียน และอื่น ๆ เพื่อสร้างอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกัน และความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ

๑๒. เปิดการค้าและการลงทุนเสรีภายใต้เงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ และการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม พร้อมกับลดผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ

๑๓. ป้องกันการโจมตีและแทรกแซงค่าเงิน อัตราแลกเปลี่ยน เงินสำรองคงคลัง

๑๔. สร้างความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศใหม่ เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง เอเชียกลาง อเมริกาใต้ แอฟริกา เป็นต้น

๑๕. จะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาเศรษฐกิจ อาชีพของประชาชนตามแนวชายแดน ไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ แตกต่างกันมากจนเกินไป

๑๖. ยกเลิกระบบข้อมูลเครดิตบูโร (Credit Bureau)

## ด้านการต่างประเทศ

๑. ดำเนินนโยบายเป็นกลาง และจะพัฒนาสัมพันธ์ไมตรีที่แน่นแฟ้นกับประเทศเพื่อนบ้านทุกประเทศ

๒. ประสานความร่วมมือกับกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดและประเทศในโลกรี่สาม เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองให้เกิดความเป็นธรรมและก่อให้เกิดสันติภาพในโลก

## ด้านความมั่นคง

๑. กำหนดให้ความมั่นคงของมนุษย์เป็นสาระสำคัญของการจัดการปัญหาความมั่นคงของชาติ

๒. การปรับโครงสร้างกองทัพให้มีลักษณะบูรณาการ เป็นกองบัญชาการร่วมที่เหล่ากองทัพต้องสนธิกำลังเป็นหนึ่งเดียว ลดความซ้ำซ้อนขององค์กร และปรับกำลังให้เล็กลง

๓. แยกงานการบริหารทรัพยากรภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม และงานการบัญชาการรบภายใต้กองบัญชาการทหารสูงสุดและเหล่าทัพออกจากกันให้ชัดเจน รวมถึงปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้โปร่งใส เป็นระบบ สามารถตรวจสอบได้

๔. พัฒนาระบบอุตสาหกรรมสำรองสงคราม อุตสาหกรรมทหาร ให้มีประสิทธิภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

๕. พัฒนาระบบการตัดสินใจในนโยบายด้านการทหารทั้งระดับ “การเมือง” และระดับ “ผู้ปฏิบัติ” ให้เกิดการถ่วงดุลไม่ให้เกิดการก้าวก้าวซึ่งกันและกัน

๖. ปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เข้มแข็ง ป้องกันการแทรกแซงทั้งจากการเมืองและระบบพวกพ้องในกองทัพ ให้กองทัพมีระบบการบริหาร การคัดสรรบุคลากรที่เป็นธรรม โปร่งใส ใช้ได้จริง

๗. ปรับปรุงระบบการป้องกันประเทศ โดยเน้นการสร้างความสัมพันธ์กับมิตรประเทศบนพื้นฐานความยั่งยืน ไม่แบ่งฝ่าย เปิดกว้าง เสรีและเป็นธรรม

๘. ปรับปรุงระบบกำลังสำรองให้เป็นรูปธรรมและให้สามารถปฏิบัติงานได้จริงร่วมกับกำลังหลัก

๙. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารขององค์กร ความมั่นคง ระดับนโยบาย ได้แก่ สภาความมั่นคงแห่งชาติ กอ.รมน. ให้มีประสิทธิภาพ

## ด้านการศึกษา

๑. จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่นักเรียนได้มีโอกาสเรียนดี เรียนฟรี ๑๒ ปี มีความเสมอภาคทั้งในเมืองและชนบท
๒. พัฒนาระดับคุณภาพมาตรฐานสถานศึกษาให้ใกล้เคียงกันทุกสถานศึกษา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ที่ทันสมัย ทัดเทียมกัน
๓. ปฏิรูปจิตวิญญาณของเด็กไทยในการดำรงชีวิตวิถีไทยควบคู่ไปกับความรู้เป็นหลัก และตอบสนองต่อสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง
๔. จัดระบบสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับบุคลากรทางการศึกษาทั้งก่อนและหลังเกษียณ โดยเฉพาะการปลดภาระหนี้สินนอกระบบ
๕. พัฒนาโครงสร้างการศึกษาพื้นฐานสู่ท้องถิ่น
๖. พัฒนาระบบการผลิต สรรหาและกระบวนการพัฒนาบุคลากร รายได้ ค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทนอื่น ทั้งในระบบราชการและเอกชนให้เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจและสามารถสรรหาบุคคลที่มีคุณภาพสูงเข้าสู่ระบบ
๗. เพิ่มศักยภาพของสถาบันวิชาชีพให้เข้มแข็ง เพื่อเพิ่มความสามารถในการประกอบอาชีพทุกท้องถิ่น
๘. จัดฝึกอาชีพให้ทรัพยากรมนุษย์มีศักยภาพสูงขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิตและพัฒนาฝีมือแรงงานให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพทักษะที่ดี เป็นที่ต้องการและเป็นกำลังสำคัญขององค์กร
๙. จัดตั้งสภาวิชาชีพระดับอาชีวศึกษาเพื่อดูแล กำกับคุณภาพมาตรฐานทุกสาขาอาชีพ โดยกำหนดมาตรฐานวิชาชีพและใบประกอบอาชีพให้แก่ผู้สำเร็จวิชาชีพทุกระดับ
๑๐. เพิ่มพูนปัญญาด้วยการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
๑๑. ปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีคุณภาพเชิงวิชาการมากกว่าเชิงพาณิชย์
๑๒. เน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม และตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ
๑๓. ส่งเสริมการวิจัย โดยจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการวิจัย สนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ใหม่และการวิจัยประยุกต์เพื่อพัฒนาประเทศ
๑๔. ปรับปรุงเรื่อง อัตราค่าเล่าเรียนให้เหมาะสม และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

๑๕. ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อร่วมมือกับรัฐในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติ

๑๖. พัฒนาระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกคน

๑๗. ส่งเสริมการศึกษาระบบทางไกล เพื่อให้เด็กเยาวชนและผู้สนใจในท้องถิ่นได้เรียนอย่างทั่วถึง

ด้านแรงงานและสวัสดิการ

๑. ให้ผู้สูงอายุได้รับเงินสวัสดิการเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท

๒. ให้มีระบบสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมสำหรับแรงงานในทุกระบบ

๓. จัดสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลที่ได้มาตรฐานให้กับแรงงานในทุกระบบ ทุกเชื้อชาติ

๔. พัฒนาฝีมือแรงงานและส่งเสริมการมีงานทำของผู้ใช้แรงงานทั้งภายในและต่างประเทศ รวมถึงการให้การศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานอย่างต่อเนื่อง

๕. จัดระเบียบแรงงานต่างด้าวให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงของการพัฒนาและความมั่นคงที่สมดุล

๖. กำหนดเงินเดือน ค่าจ้างให้มีความสมดุลและสอดคล้องกับค่าครองชีพ

ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

๑. พัฒนาระบบการขนส่งทางน้ำทั้งภายในประเทศและชายฝั่งทะเล เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากน้ำมัน ถ่านหินและก๊าซธรรมชาติ

๒. สนับสนุนให้ภาคเอกชนทั้งภายในและนอกประเทศมาลงทุนหรือร่วมทุนในการพัฒนาระบบขนส่งโดยรางและระบบขนส่งทางน้ำ ทั้งในเมืองใหญ่และระหว่างเมือง

๓. พัฒนาระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้าให้สามารถรองรับสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. สร้างเครือข่ายการขนส่งโดยรถไฟและรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศที่มีประชากรจำนวนมาก เช่น จีนและอินเดีย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางรถไฟที่ใหญ่ที่สุดในโลก

๕. สร้างเครือข่ายการขนส่งทางทะเลเพื่อแบ่งปันการกระจุกตัวในการขนส่งผ่านช่องแคบมะละกา ซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อทางทะเลระหว่างยุโรป ตะวันออกกลาง อินเดียและเอเชียตะวันออกเฉียง

๖. สนับสนุนให้สนามบินสุวรรณภูมิและดอนเมืองเป็นเครือข่ายการขนส่งทางอากาศที่จะเป็นศูนย์กลางในภูมิภาค

๗. พัฒนาระบบการให้บริการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว  
ด้านการสาธารณสุข

๑. สนับสนุนการแพทย์เชิงป้องกันมากกว่าการรักษา ผสมผสานแพทย์สมัยใหม่และแพทย์แผนไทยให้ไปด้วยกันด้วยการพัฒนาค้นคว้าสมุนไพรไทย

๒. ทำให้การแพทย์และการสาธารณสุขเป็นระบบเปิด สามารถเรียนรู้ได้ทุกระดับ

๓. ให้ประชาชนเข้าถึงบริการทางการแพทย์อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งคุณภาพการบริการและราคา

๔. เร่งพัฒนาและผลิตภายในประเทศ และป้องกันการเอารัดเอาเปรียบจากบริษัทข้ามชาติ

๕. เพิ่มคุณภาพสาธารณสุขมูลฐานให้ดีขึ้น

๖. เพิ่มบุคลากรทางสาธารณสุขและการแพทย์ให้เพียงพอต่อจำนวนประชากรของประเทศ

ด้านการเกษตร

๑. จัดให้มีระบบการประกันภัยและประกันราคาพืชผลทางการเกษตร

๒. ปฏิรูประบบการถือครองที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินของตนเอง

๓. สนับสนุนการผลิตพืชเกษตรที่เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น เช่น ปาล์มน้ำมัน สบู่ดำ  
อันจะนำมาทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิง

๔. สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรชีวภาพ

๕. ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาเกษตรกรรม เพื่อให้เกิดนวัตกรรมในการเป็นผู้นำระดับ  
นานาชาติด้านการเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม

๖. จัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำรวมทั้งปัจจัยการผลิตอื่น ๆ เพื่อให้เพียงพอต่อภาคการเกษตรและ  
เกษตรอุตสาหกรรม

๗. ส่งเสริมให้เกษตรกรทุกระดับเรียนรู้การทำงานเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

## ด้านสหกรณ์

๑. ส่งเสริมให้สหกรณ์เป็นศูนย์กลางการพัฒนาชุมชนเพื่อการเรียนรู้ การธุรกิจ การผลิต การตลาด การพัฒนาผู้นำและการแก้ปัญหาความยากจนของชุมชน เป็นต้น
๒. ปฏิรูปกฎหมายสหกรณ์เพื่อให้สหกรณ์มีความเข้มแข็งขึ้น รวมทั้งมีกองทุนเพื่อการพัฒนาสหกรณ์ โดยมีหน่วยงานของรัฐช่วยส่งเสริมและสนับสนุน
๓. ส่งเสริมให้สหกรณ์มีส่วนร่วมในกิจการค้าทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้าสู่ขบวนการสหกรณ์ อย่างน้อยร้อยละ ๖๐ ของครัวเรือนในแต่ละตำบลทั่วประเทศ เพื่อการผลิต การแปรรูปและการตลาด
๕. จัดตั้งธนาคารสหกรณ์ระดับชาติ (Cooperative Bank) ให้เป็นกลไกรองรับระบบสหกรณ์ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ให้สหกรณ์เป็นองค์กรขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจทั้งทางด้านทุนกระบวนการผลิต และการตลาดทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

## ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑. เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตนักวิจัยและการนำองค์ความรู้จากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๓. พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการ
๔. พัฒนาการสร้างเครือข่ายระบบสารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สามารถเชื่อมต่อกันทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างทันสมัย
๕. เร่งจัดตั้งศูนย์ข้อมูลแห่งชาติที่มีประสิทธิภาพ และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และรวดเร็ว
๖. จัดให้มีการเมืองวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเป็นศูนย์การศึกษาและการค้นคว้า วิจัย



## ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ส่งเสริมการปลูกต้นสักเพื่อช่วยสร้างป่าเศรษฐกิจ และช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อม รวมทั้งเพื่อใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้
๒. ส่งเสริม ฟื้นฟู อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น ให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการ
๓. ใช้เทคโนโลยีภาพถ่ายดาวเทียมกำหนดเขตป่าไม้ให้ชัดเจน ลดความขัดแย้งการถือครองที่ดิน และพัฒนาแผนการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๔. ป้องกันและอนุรักษ์พื้นที่ป่าที่ได้รับการประกาศว่าเป็นมรดกโลกให้คงสภาพไว้อย่างถาวร
๕. กระตุ้นให้บุคคลากรในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดูแล รักษาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ป้องกันและแก้ไขปัญหามลภาวะทางน้ำ อากาศ เสียง รวมทั้งปัญหาจากสารพิษและกากของเสีย โดยยึดหลักผู้ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นผู้รับผิดชอบ
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแล อนุรักษ์ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
๘. ให้รัฐกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนระหว่างป่าสงวนแห่งชาติกับป่าเศรษฐกิจ
๙. เร่งออกกฎหมายควบคุมการนำเข้ากากสารพิษและขยะอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ และต้องยกเลิกข้อตกลงและสัญญาใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำกากสารพิษและขยะอุตสาหกรรมเข้าสู่ประเทศไทย

## ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๑. สร้างเอกลักษณ์ของคนไทยด้วยการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
๒. ทำนุบำรุงทุกศาสนาให้เท่าเทียมกัน ทั้งด้านความเข้าใจ การศึกษา การปฏิบัติและศาสนสถาน
๓. ให้ศาสนสถานเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และการพัฒนาด้านจริยธรรมและศีลธรรม
๔. สนับสนุน ส่งเสริมและยอมรับรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและสะท้อนลักษณะพิเศษสังคมให้เป็นจุดเด่นของชาติ

## ด้านสารสนเทศและสื่อสารมวลชน

๑. กำหนดให้คลื่นความถี่เป็นสมบัติสาธารณะ และใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะที่ต้องจัดการ ให้มีความหลากหลาย กระจายตัวและเป็นธรรม

๒. สนับสนุนให้เกิดที่วิสาหกิจที่มีความเป็นอิสระปราศจากการแทรกแซงจากภายนอก จัดการแก้ปัญหา “วิฤกษ์ชุมชน” บนแนวทางที่ถูกต้องและเป็นธรรม

๓. ป้องกันไม่ให้ผู้ผลิตสื่อต่าง ๆ ผูกขาด และมุ่งผลิตเนื้อหาเพื่อเอาใจกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม จนกลายเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีสำหรับเป้าหมายบางกลุ่มด้านบันเทิงอย่างเดียวนจนเป็นการทำลายสังคม

๔. ดำเนินการควบรวบระบบโครงข่ายการสื่อสารให้บูรณาการในทิศทางที่เกิดประสิทธิภาพ สูงสุด ประหยัด เปิดเสรีไม่ผูกขาด เป็นธรรมต่อทุกกลุ่มชน

๕. พัฒนาการความรู้ การวิจัยในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง ของโลก และสร้างสถานะสมดุลเพื่อการอยู่รอดในโลกโลกาภิวัตน์ภายใต้การพึ่งตนเองทางเทคโนโลยี

๖. สนับสนุนให้สื่อต่าง ๆ มีความเป็นอิสระและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและ ประเทศชาติ

ด้านพลังงานของประเทศ

๑. แก้ไขปัญหาการผูกขาด การเอารัดเอาเปรียบในกิจการพลังงาน

๒. เร่งรัดพัฒนาแหล่งพลังงานในประเทศ โดย

๒.๑ ให้ปลูกพืชพลังงานทดแทนทุกอำเภอ และให้มีพระราชบัญญัติส่งเสริมการ พัฒนา น้ำมันเชื้อเพลิงชีวภาพ โดยกำหนดให้มีมาตรการบังคับน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำหน่ายในประเทศต้องมีส่วนผสม ของเอทานอล ไบโอดีเซล อย่างจริงจัง ให้รถขนส่งมวลชนและรถส่วนราชการต้องใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ (อนุโลมให้ใช้ก๊าซธรรมชาติแทนได้)

๒.๒ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์การเกษตรยุคใหม่ (New Generation Co-operative) เพื่อผลิตและแปรรูปพืชผลทางการเกษตรเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ชีวภาพ

๒.๓ ให้มีการตรากฎหมายส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าชุมชนขนาดเล็ก (ต่ำกว่า ๑๐ เมกกะวัตต์) โดยใช้เชื้อเพลิงชีวภาพหรือพลังงานทดแทน และให้มีสัดส่วนในการผลิตไฟฟ้าของแต่ละจังหวัด อย่างน้อย ๕ %

๒.๔ เร่งรัดการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายก๊าซธรรมชาติให้ทั่วถึงทุกภูมิภาค

๒.๕ พัฒนาพลังงานทางเลือกให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถทดแทนพลังงานดั้งเดิมได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๓. ยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศ
  - ๓.๑ เร่งรัดการลงทุนการขนส่งมวลชนและสินค้าด้วยระบบรางหรือการขนส่งทางน้ำ
  - ๓.๒ ให้มีพระราชบัญญัติมาตรฐานการประหยัดพลังงานในยานยนต์ และเครื่องใช้ อุปกรณ์ไฟฟ้า ตลอดจนอาคาร ที่อยู่อาศัย
  - ๓.๓ พิจารณา ทบทวนมาตรการภาษีการใช้รถยนต์ให้สะท้อนถึงต้นทุนแฝงที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ
  - ๓.๔ เร่งรัดการพัฒนาท่าเรือสำหรับขนส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเหลวทางชายฝั่งทะเล อื่นตามัน
๔. ขยายเครือข่ายการคมนาคมให้ไทยเป็นศูนย์กลางพลังงานของภูมิภาค (Energy Hub)
  - ๔.๑ เร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการสนับสนุนการค้า คลังสินค้า และ Shore Facility เพื่อการยกระดับประเทศให้เป็นผู้นำของการค้าส่งเชื้อเพลิงชีวภาพ น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติเหลว
  - ๔.๒ เร่งรัดการเชื่อมโยงระบบไฟฟ้าของอาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียว (ASEAN Grid) โดยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าส่งไฟฟ้าของภูมิภาค
  - ๔.๓ สนับสนุนการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศในการพัฒนาแหล่งพลังงาน ด้านการท่องเที่ยว
    ๑. ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เป็นธรรม ไม่กระจุกตัวอยู่กับกลุ่มทุนใหญ่
    ๒. ส่งเสริมกิจการการท่องเที่ยวที่ไม่มีผลกระทบวิถีชีวิตของชุมชนเป้าหมาย
    ๓. ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานที่ดีขึ้น
    ๔. ส่งเสริมให้คนไทยมีการท่องเที่ยวภายในประเทศให้มากขึ้น เพื่อเกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในประเทศ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
    ๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้นและมีคุณภาพมาตรฐานมากขึ้น

๖. ดูแลสิ่งแวดล้อมและมลภาวะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว ให้สะอาด ปราศจากมลภาวะ

๗. ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

๘. กำกับ ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ปราศจากการหลอกลวง ความไม่เป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ

#### ด้านสังคม

๑. เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒. ค้ำครอง ป้องกัน พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีการป้องกันการถูกรังแกที่รุนแรง

๓. ส่งเสริมและดำเนินการให้ผู้หญิงและผู้ชายมีความเสมอภาคกัน

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้หญิงมีบทบาททางการเมืองในทุกเวที โดยเฉพาะสนับสนุนให้โอกาสผู้หญิงลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มากขึ้น

๕. จัดสวัสดิการและออกกฎหมายการให้บริการแก่ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในสถานศึกษา สถานบริการและรัฐวิสาหกิจ

#### ด้านกีฬา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานที่เล่นกีฬาทุกประเภทให้แก่เยาวชนและประชาชนเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่สมบูรณ์ โดยให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วม

๒. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางกีฬาเพื่อนำไปสู่การแข่งขันระดับสากล และสร้างอาชีพทางการกีฬาให้แก่เยาวชนและประชาชน

๓. ลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์กีฬาทุกประเภท

๔. ส่งเสริม สนับสนุนสมาคมกีฬาทุกประเภทและองค์กรกีฬาระหว่างประเทศให้มีความเข้มแข็งและมีมาตรฐานสู่ความเป็นสากล

๕. ส่งเสริมงานวิชาการและงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการกีฬาที่ยั่งยืนของประเทศ

๖. ขจัดปัญหาการผูกขาดของผู้บริหารสมาคมกีฬาทุกประเภท รวมถึงการนำสมาคมกีฬาเข้าไปหาประโยชน์เชิงพาณิชย์
๗. ส่งเสริมให้มีสถานศึกษาด้านกีฬาในทุกระดับเพื่อเป็นแหล่งผลิตนักกีฬาอาชีพที่มีคุณภาพด้าน양พารา
  ๑. ส่งเสริมให้ต้น양พาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักสำหรับภาคอุตสาหกรรมของประเทศ
  ๒. ส่งเสริมให้ปลูกสร้างสวน양พาราพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูง ทั้งโดยการปลูกทดแทนและปลูกใหม่ในพื้นที่ที่กำหนดตามความเหมาะสมกับลักษณะเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้
  ๓. ส่งเสริมให้ปลูกสร้างสวน양พาราเพื่อสร้างป่าเศรษฐกิจ เพื่อผลประโยชน์จากเนื้อไม้ และปรับปรุงสภาพแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
  ๔. กำหนดให้ภาครัฐมีมาตรการให้หน่วยงานของรัฐเร่งการใช้양พาราในโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ฝายยาง เขื่อนยาง ยางปูพื้นสระน้ำ สนามกีฬายาง และบล็อกตัวหนอนยาง เป็นต้น
  ๕. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชาวสวนยางและวิสาหกิจชุมชนผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานโดยใช้ยางธรรมชาติเป็นวัตถุดิบให้มากขึ้น โดยผ่านระบบสหกรณ์ที่รัฐเป็นผู้สนับสนุนด้านทุน
  ๖. จัดตั้งองค์กรของชาวสวนยางทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชาวสวนยาง พัฒนาคูณภาพสินค้า การตลาดและการจัดหาแหล่งเงินทุน ทั้งในด้านการผลิต การแปรรูป
  ๗. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชาวสวนยางมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ทั้งในด้านการปลูก การผลิต การแปรรูปและการตลาด
  ๘. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาเครื่องจักรเพื่อการผลิตและการแปรรูปยางธรรมชาติสำหรับใช้ในการอุตสาหกรรมทุกขนาด
  ๙. ให้รัฐจัดสร้างโรงงานแปรรูปยางให้กับสถาบันเกษตรกรที่เข้มแข็งและมีความพร้อมตามความเหมาะสม
  ๑๐. จัดให้มีการฝึกอบรมในหลักสูตรกรีดยางให้กับเจ้าของสวนยางหรือแรงงานกรีดยางให้เพียงพอกับความต้องการแรงงานกรีดยาง

๑๑. ให้อำนาจรัฐจัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับช่างให้กับเจ้าของสวนยางและแรงงานกรีดยางตามความเหมาะสม
๑๒. เพิ่มอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อให้สามารถดูแลชาวสวนยางได้อย่างทั่วถึง โดยมีอัตราส่วนเจ้าหน้าที่ ๑ คนต่อชาวสวนยาง ๕๐๐ ราย
๑๓. ให้พนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่เกษียณอายุทุกคนได้รับสวัสดิการด้านรักษาพยาบาลเฉพาะตัวไปตลอดชีวิต
๑๔. จัดให้มีตลาดกลางยางพาราเพื่อเป็นศูนย์กลางจำหน่ายยางพาราของเจ้าของสวนยางในทุกจังหวัดภายใต้ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับสถาบันเกษตรกร
๑๕. จัดสวัสดิการโดยการรับประกันสุขภาพและประกันชีวิตให้กับเจ้าของสวนยางและแรงงานกรีดยางทุกคนผ่านกลุ่มเกษตรกรหรือระบบสหกรณ์
๑๖. จ่ายเบี้ยผู้สูงอายุที่เป็นเจ้าของสวนยางหรือแรงงานกรีดยางให้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท นอกเหนือจากเบี้ยผู้สูงอายุที่ได้รับอยู่ในปัจจุบัน
๑๗. จัดให้มีทุนหมุนเวียนให้กับเจ้าของสวนยางในระหว่างที่ต้นยางยังไม่สามารถเปิดกรีดได้ รายละ ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๘. จัดให้มีทุนการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้กับบุตรเจ้าของสวนยางและแรงงานกรีดยางในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยียางหรืออุตสาหกรรมยาง
๑๙. จัดให้มีการสำรวจสวนยางที่ปลูกในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อขึ้นทะเบียนให้ได้รับสิทธิในการใช้ประโยชน์จากต้นยางตลอดอายุของต้นยาง
๒๐. จัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางในทุกระดับ
๒๑. ให้อำนาจรัฐจัดหาทุนสนับสนุนให้กับผู้ที่ทำงานด้านค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับยางพาราและไม้ยางพารา
๒๒. ให้สิทธิพิเศษในการเข้าทำงานในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางกับบุตรของพนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
๒๓. ผลักดันให้นำเงินสงเคราะห์ (CESS) ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางไปใช้เพื่อการปลูกสร้างและดูแล รักษาสวนยางตลอดอายุของต้นยาง

๒๔. ให้มีหน่วยงานของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับยางพาราตั้งแต่การปลูก การผลิต การแปรรูป และการตลาด โดยให้มีผู้แทนทั้งจากเจ้าของสวนยางและผู้ประกอบการเกี่ยวกับยางและไม้ยางเข้าไปร่วมเป็นกรรมการบริหารองค์กร

ข้อบังคับพรรคยางพาราไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อบังคับพรรคยางพาราไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคยางพาราไทย เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้มีมติเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรค และการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรค ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคยางพาราไทย พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “พรรคยางพาราไทย” ใช้ชื่อย่อภาษาไทยว่า “ยพท.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI RUBBER PARTY” ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “TR.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) พรรคยางพาราไทย ใช้เครื่องหมาย ดังนี้



(๒) โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

“เส้นตั้ง ๒ เส้นสีน้ำตาล” เป็นสัญลักษณ์ของต้นยาง หมายถึง การทำงานร่วมกันที่คู่ขนานกันไประหว่างภาคการเมืองกับภาคการเกษตร

“เส้นทแยงสีเหลืองทอง” เป็นสัญลักษณ์ของรอยกรีดยาง หมายถึง เกษตรกรทุกภาคของประเทศกำลังมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน

“ถ้วย” เป็นสัญลักษณ์ของถ้วยรองรับน้ำยาง หมายถึง การมาร่วมกันของเกษตรกร ณ ที่แห่งเดียวกัน เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ ๒๑/๑ ซอยสันนิบาตเทศบาล แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๙๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคยางพาราไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า พรรคยางพาราไทย สาขา (ชื่อจังหวัด หรือชื่อเขตเลือกตั้ง หรือชื่ออำเภอ/เขต หรือชื่อตำบล/แขวง)

## หมวด ๒

### สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคพร้อมด้วยเอกสารประกอบ ตามที่นายทะเบียนกำหนดต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือ



ต่อประธานสภาพรรค ณ ที่ทำการสภาพรรค และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน

เมื่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้าน ให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขา แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรค โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๕ วรรคสอง
- (๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป
- (๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่า

มติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สมาชิก ซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

## หมวด ๓

## สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค

ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการ

สาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(๕.๑) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(๕.๒) เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค

และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๓) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทาง

ของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(๕.๔) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจาก คณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้า ของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุน นโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการ บริหารพรรค

#### หมวด ๔

##### ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรค ได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุ เป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิต ของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับ มวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

#### หมวด ๕

#### การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน โดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) ปฏิบัติจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

## หมวด ๖

## วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

## กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่พรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศ ชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติและมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศ

## หมวด ๗

## คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณุกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก และให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจ หรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกหรือขาดจากสมาชิกภาพ ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้



(๔.๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(๔.๓) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) แต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๕) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๖) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎ ระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑.๑) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑.๒) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(๑.๓) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๑.๔) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(๑.๕) ในกรณีที่มีความจำเป็นการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๑.๖) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๓.๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๔) เป็นผู้กำกับ ดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณญิกพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๗.๑) แลกงมตติที่ประชุมของพรรค และแลกเปลี่ยนกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(๗.๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

#### หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

#### หมวด ๙

#### แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอ จัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่ง บัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือ แจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการ สาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียน พรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรค เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรค

ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยการลงมติเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป
- (๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา
- (๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ
- (๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ประธานสาขาพรรค
  - (๑.๑) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค
  - (๑.๒) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม
  - (๑.๓) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(๑.๔) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๑.๕) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(๑.๖) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด  
ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้น ทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(๓.๑) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(๓.๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(๓.๔) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณูฎิภคสาขาคพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(๗.๑) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(๗.๒) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรค

มอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค

หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้



ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๙ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบ ตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบ ตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

#### หมวด ๑๐

#### การประชุม

#### ส่วนที่ ๑

#### การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคนแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์กรประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค  
ทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรค

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค

เหรียญพรรค นายทะเบียนสมาชิกพรรค โฆษกพรรคและกรรมการบริหารอื่นของพรรค

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค คณะกรรมการนโยบายพรรคและคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๔ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมด้วย

## ส่วนที่ ๒

### การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาและสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้เปิดประชุมพิเศษ จะต้องมิวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

## ส่วนที่ ๓

### การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรค และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็น

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ  
ในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน  
ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรค  
ไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ใน  
ที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม  
และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วย  
พรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนด  
การประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลาและสถานที่ประชุม  
และระเบียบวาระการประชุมด้วย

#### ส่วนที่ ๔

##### การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือน และประธาน  
สาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น

หรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการขอหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรค เป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรค ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

#### หมวด ๑๑

#### การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

#### และการจัดทำบัญชีของพรรค และสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรค และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรค

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคและบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้อง สมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรค การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคและการบริจาคแก่พรรค

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรค

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรค

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร และจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรค ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งและประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่า กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่า ไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการ หรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่า ควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๕ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไป ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคท้าย

#### หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค ต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

#### หมวด ๑๕

#### การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิกหรือยุบตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคต้องสิ้นสภาพ เลิกหรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

#### รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคคองพรรคไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคคองพรรคไทยจำนวนทั้งสิ้น ๙ คน คือ

- |                             |                  |
|-----------------------------|------------------|
| ๑. นายเพิก เลิศวังพง        | หัวหน้าพรรค      |
| ๒. นายกฤตกร ภาณุไพสิฐ       | รองหัวหน้าพรรค   |
| ๓. นายวิจัน ตุงแก้ว         | รองหัวหน้าพรรค   |
| ๔. นายปกภาพ ปานทองเสมอ      | เลขาธิการพรรค    |
| ๕. นายสุชาติ ศรประสิทธิ์    | รองเลขาธิการพรรค |
| ๖. นางสาวทัศนทิมา ภูมรินทร์ | เหรัญญิกพรรค     |



๗. นายสุระศักดิ์ พุทธิวิทยานนท์ นายทะเบียนสมาชิกพรรค  
๘. นายฉัตรชัย ตรรกวีรพัท โฆษกพรรค  
๙. นายรักษ์ ตรรกวีรพัท กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง